

Tekur koyrikortið av neyð

Hóast hann er farin um tey seksti, er Nemus Napoleon Djurhuus nú farin undir at taka koyrikortið fyrri fyrstu ferð

Flestu havnafólk munnu vita hvør Nemus Napolen Djurhuus er og ikki heilt fá uttan fyrri Havnina heldur. Í eitt mannaminni hevur hann verið fót bóltsdómari, men nú eru longu 20 ár síðani, at hann fall fyrri aldursmarkinum fyrri at døma í bestu deildini. Síðani hevur hann verið virkin í dómaraarbeiðinum hjá FSF, fyrst og fremst sum eygleiðari. Í tí dagliga hevur hann starvast á Mimir, men nú hann ætlar sær eina nýggja yrkisleið, rendi Nemus seg í ein óvæntaðan trupulleika.

– Líka mikið hvat starv tú ynskir, so stendur altíð, at koyrikort krevst. Eg ætlaði at fáa mær eitt arbeiði nú, men uttan koyrikort, einki arbeiði. So tað er av neyð, ikki til stuttleikar, at Nemus er farin at fáa sær koyrikort, nú hann er farin um tey seksti, sigur

Nemus Napoleon Djurhuus.

Hann hevur búð alt sítt lív í miðbýnum í Havn og hevur tí ongantíð havt brúk fyrri einum koyrikortið. Um hann onkuntíð skuldi havt tørv á at fara ein longri túr ella okkurt skuldi koyrast, so var altíð onkur annar, sum hevði koyrikort og kundi hjálpa.

– Eg eri ómetaliga væl móttikin av unga fólkinum, tey eru sjálvandi flestu um 17 ára aldur í koyriskúlanum hjá Benny. Ótrúliga fryntlig og fitt eru tey øll somul, sigur Nemus, sum tó ásannar, at tað allarhelst er munur á, hvussu hann og hesi ungu hugsa um koyrikortið og tað at koyra bil.

– Eg havi eitt heilt greitt mál við koyrikortinum. Eg má fáa mær tað, fyrri at fáa eitt starv. Hetta er ikki ein leika, ikki nakað, eg skal stuttleika mær við. Eg havi heilt einfalt brúk fyrri

tí, um eg vil hava eitt arbeiði, sigur hann.

Hóast tað eru 20 ár síðani, at Nemus dømdi ein vaksnamannadyst, so er hann enn virkin, bæði sum eygleiðari og sum dómari. Nú dømir hann eini 15 dystir um árið fyrri HB, í aldursbólkunum upp til unglingar.

Hann stúrir tó fyrri framtíðini hjá dómaraastættini í føroyskum fót bólti.

– Um ikki okkurt verður gjørt, so endar FSF í somu støðu sum HSF, at tað mangla dómara. Har er alt ov lítil tilgongd. Sum er, eru eini sjei, átta dómara til Effo-deildina, og tað merkir, at ein dømir næstan hvørt vikuskifti. Tað er strævið at vera dómari. Ein skal vera líka væl fyrri sum spælararnir, í líka góðari venjing. Tað vísir seg nú, at tað er ein trupulleiki at fáa fatur í fólki, sum vilja geva tað,

sum krevst, sigur fyrrverandi fót bóltsdómari.

– Fyri at gerast venjari í Effo-deildini, so má ein taka uppgávuna í álvara. Tað verður eitt offur fyrri teg og familjuna. Tað krevur nógva tíð, og tað krevur nógva tol. Sum dómari fært tú nógvar lortaspannir oman yvir teg viðhvørt, so tað krevur harða húð eisini, sigur Nemus Napoleon Djurhuus.

Tað er eisini hart arbeiði at ganga til koyrilæru, heldur Nemus.

– Tú kemur altso ikki sovandi til eitt koyrikort nú á døgum. Tvær ferðir um vikuna er teoriundirvísing og so koyring eina ferð um vikuna. Krøvini eru hørd, tú skalt svara 20 av 25 spurningum rætt á royndini, sigur Nemus, sum nú hevur gingið til koyrilæru í hálvan annan mánað. Ein av

komandi døgnum skal hann til teoriroynd og so stendur koyriroyndin á skránni eftir ársskiftið.

– Eg síggi tað sum eina avbjóðing, líka stóra, sum tá eg skuldi blíva FIFA-dómari. Hetta er ein uppgáva, sum skal útførast væl, um eg vil varðveita koyrikortið. Geri eg ikki sum eg skal, so er bráðliga einki koyrikort eftir, sigur Nemus Napoleon Djurhuus.

– Eg havi tó ongar ætlanir um at gerast bilførari burturav. Endamálið er at gera tað lættari at fáa eitt arbeiði, men annars ætli eg mær at ganga. Eg búgvi enn í miðbýnum, hví skal eg fara at liggja í bilinum og koyra runt nú, spyr hann.